

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2009. év szeptember 4. napján megtartott fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

VÉGZÉST:

A *jövedéki orgazdaság büntette* miatt *I. r. vádlott és társa* ellen indult büntetőügyben a Fejér Megyei Bíróság 8.B.303/2007/24. számú ítéletét mindkét vádlott tekintetében *helybenhagyja*.

A másodfokú eljárásban felmerült 25.920 (huszonötezer-kilencszázhusz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Fejér Megyei Bíróság a 2008. október 08. napján kelt 8.B.303/2007/24. számú ítéletével az I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 311/A.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő jövedéki orgazdaság büntetében. Ezért őt 1 év 4 hónap börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Rendelkezett a járulékos kérdések, így az előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztés tartamába történő beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

A II. r. vádlottat az ellene a Btk. 311/A.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett jövedéki orgazdaság büntetének vádja alól felmentette és megállapította, hogy a felmerült 195.433,- forint bűnügyi költség az államot terheli.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a II. r. vádlott terhére a tényállás felderítetlensége, megalapozatlanság miatt, elítélés végett, az I. r. vádlott felmentés végett jelentett be fellebbezést.

Az ügyész fellebbezése indokolásában arra figyelemmel, hogy a II. r. vádlott vonatkozásában ellentétes írás-szakértői vélemények keletkeztek, amelyeket új szakértő kirendelésével kellett volna feloldani, a II. r. vádlott tekintetében hatályon kívül helyezést és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását indítványozta.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.780/2008/1. számú átiratában fenntartotta az ügyészi fellebbezést a II. r. vádlott vonatkozásában arra hivatkozással, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, a tényállás nincs kellően felderítve, mert a két szakvélemény között alapvető az eltérés, a bíróság szakértő 1. szakvéleményét fogadta el, a két szakvélemény közötti lényeges különbség pedig formai alapon nem dönthető el, új szakértő kirendelését indítványozta. Az ügy tárgyaláson történő elbírálását tartotta indokoltnak. az I. r. vádlott tekintetében helybenhagyást indítványozott, míg a II. r. vádlott vonatkozásában a tárgyaláson történő indítványtételt jelezte.

A tárgyaláson a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője az ítéletábra által beszerzett szakértői véleményt korrektnek tartva, megalapozottnak ítélte az elsőfokú bíróság következtetését a II. r. vádlott tekintetében, ezért mindkét vádlott vonatkozásában helybenhagyásra tett indítványt.

Az I. r. vádlott védője a bejelentett fellebbezést módosított tartalommal, kizárólag enyhítés végett tartotta fenn. Utalt arra, hogy a tényállásban számos felderítetlenség található. Tanú 1. döntötte el, hogy ki lesz a sofőr, a többi szereplő pedig ismeretlen. Kiemelte, hogy az I. r. vádlott 6 hónapnál többet volt előzetes letartóztatásban, az elkövetés óta 3 és fél év telt el, a vádlott szabadulása óta sofőrként dolgozik, mely munkát az elsőfokú ítélet helybenhagyása esetén elveszítené, ezért a kiszabott büntetés enyhítését és annak felfüggesztését indítványozta. Egyúttal csatolta a cég 1. munkáltatói igazolását.

Az I. r. vádlott előadta, hogy 120.000,- forint körüli a kereste, nincs ellene más büntetőeljárás folyamatban és az iratokat nem dugta el, csak a táskájába tette. Nem tudott arról, hogy a kocsiban cigaretta van.

A II. r. vádlott védője az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A vádlottak az utolsó szó jogán felszólalni nem kívántak.

A bejelentett fellebbezések nem alaposak.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság kétoldalú fellebbezéssel megtámadott ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 363.§ (2) bekezdés b) pontja értelmében tartott tárgyaláson a Be. 348.§-ának (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a II. r. vádlott tekintetében megsértette a Be. 111.§-ának (5) bekezdésében foglaltakat akkor, amikor a nyomozás során szakvéleményt adó tanú 2. és a bíróság által kirendelt szakértő 2. szakértők által, egymás jelenlétében való meghallgatásával fenntartott, és lényeges kérdésben fennmaradó eltérés ellenére a Be. 111.§ (6) bekezdésében foglaltak szerinti szakkérdésre nem rendelte el újabb szakvélemény beszerzését.

Ezt az eljárási szabálysértést azonban az ítélet tábla a Be. 353.§ (1) bekezdésének III. fordulata értelmében orvosolta, amikor új szakértői vélemény beszerzését elrendelte, a beszerzett szakértői állásfoglalás pedig a Be. 111.§ (6) bekezdésében foglaltaknak megfelelő egyértelmű válaszokat adott.

Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság az eljárást a vonatkozó perrendi szabályok szerint folytatta le, a lehetséges körben, kellő alapossággal és körültekintéssel feltárva a vád tárgyává tett cselekmény elbírálásához szükséges bizonyítékokat. Azokat okszerűen, az ésszerűség és a logika követelményeinek szem előtt tartásával értékelte, mérlegelte. Nem tévedett, nem vétett logikai hibát akkor sem, amikor a már megállapított tényekből további tényekre vont le következtetést.

Az így megállapított ítéleti tényállás meghatározó részében mentes a Be. 351.§-ának (2) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól, de a tényállás mind személyi, mind történeti részében kiegészítésre szorul.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 352.§ (1) és (2) bekezdésére figyelemmel az iratok tartalma, a Fővárosi Bíróság 11.FB.21.663/2003/578. számú ítélete, az I. r. vádlott előadása és munkáltatói igazolása, valamint az ítélet tábla által beszerzett szakértői állásfoglalás alapján az alábbiakkal egészítette ki és pontosította:

Az I. r. vádlott 2009. július 06. napjától a cég 1-nél gépkocsivezetőként dolgozik, havi jövedelme kb. 120.000,- forint.

A Fővárosi Bíróság a 2006. július 18. napján kelt és a 2006. augusztus 05. napján jogerőre emelkedett 11.FB.21.663/2003/578. számú ítéletével az I. r. vádlottat az 1997. február hónapban különösen nagy értékre, társtettesként elkövetett gazdasági bűntette miatt 1 év, 1 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte, egyúttal előzetes mentesítésben részesítette.

A történeti tényállást (ítélet 5. oldal 4. bekezdését) kiegészíti azzal, hogy a cég 2. az emelőszerkezetet nem gyártotta le, számlát nem állított ki (nyomozati iratok 265.

lapszáma alatti megállapítása a cégnek), és a számlán szereplő belga cég valamint a cég 2. között üzleti kapcsolat nem állt fent, a cég 3. a szállítmányról nem tudott (nyomozati iratok 242. lapszáma alatti Europol közlés).

Az ítélet 6. oldal 5. bekezdés első mondatát követően megállapítja, hogy a számlát nem a II. r. vádlott állította ki és nem nyert bizonyítást az, miszerint tudott volna arról, hogy a szállítmányban adózás alól elvont jövedéki termék található.

Erre a kiegészítésre azért volt szükség, mert az elsőfokú bíróság által elfogadott szakértő 1. írás-szakértői véleménye alapján megállapított és a szakértői állásfoglalással is megerősített azon tény, hogy a számlát nem a II. r. vádlott állította ki és az okszerűen levont azon következtetést, hogy nem nyert bizonyítást az, hogy a II. r. vádlott tudott arról, hogy a szállítmány jövedéki terméket tartalmaz, a tényállás nem, csak az ítélet 15. oldal 1. és 2. bekezdése tartalmazza, holott ez a tényállás szükséges eleme kell, hogy legyen.

Az ítélet 7. oldal 4. bekezdését kiegészíti azzal, hogy a Székesfehérvári Városi Bíróság a 2006. június 9. napján jogerős 3.Bny.246/2006/2. számú végzésével hozta meg az előzetes intézkedését.

Az ítélet 7. oldal 5. bekezdését kiegészíti azzal, hogy a 2003. évi CXXVII. Törvény (Jöt) 3.§ (2) bekezdés g) pontja értelmében a cigaretta jövedéki termék.

A fenti kiegészítésekkel a megállapított tényállás megalapozottá vált, következésképp ez a tényállás a Be. 352.§-ának (2) bekezdése értelmében irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság ítéletében indokolási kötelezettségének részletesen eleget tett, amikor számot adott arról, hogy mely bizonyítékokat, mely részükben és miért fogadott el, illetve melyeket, mely részükben és miért nem tartott valónak. Beszámolt arról a gondolati folyamatról is, amelynek során a logikai következtetés módszerével megállapított tényekből további tényekre vont le következtetést.

Nem osztotta, nem találta alaposnak az ítélőtábla az I. r. vádlottnak az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállást támadó védekezést.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékokat, így a vádlottnak az eljárás során tett vallomásait is részletesen elemezte, értékelte. Az I. r. vádlott védekezését összevetett a meghallgatott tanúk vallomásával és a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokkal.

Tény, hogy az ügyben vannak még ismeretlen szereplők, a cég 4. nem létezik, a cég részéről eljáró magát tanú 3-na kiadó, a tanú 1-el a fuvarban megállapodó személy kiléte nem ismert, miként az sem, hogy az I. r. vádlott a konkrét szállítmányt illetően kivel és miben állapodott meg. Nem ismert az „emelőszerkezet”

gyártója, a számla kiállítója. Mindez azonban nem alkalmas az I. r. vádlott védekezésének elfogadására és nem csökkenti büntetőjogi felelősségét sem.

Azzal az okfejtéssel, a bizonyítékok akkénti csoportosításával, - miszerint nem került sor két pótkocsi cseréjére, mert az I. r. vádlott csak a vontatót vette át, a tanú 1. cége telephelyén, a pótkocsi felszerelése a benzinkútnál történt, a vádlott tisztában volt azzal, hogy csempészett cigarettát szállít és a daruelemek kizárólag fedőárúként szolgálnak, mert a tulajdonát képező sporttáska aljáról motozás során került elő olyan angol nyelvű számla, amely szerint a belga cég értékesíti az emelőszerkezetet a cég 2. részére és a vegyész-szakértő véleménye a daruelemeknél használt és a külső tároló rekeszben fellelt festék és tömítőanyagok megegyező összetételéből állapította meg - az ítéletábra mindenben egyetértett.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság által rögzített ítéleti tényállást támadó fellebbezés, miszerint az I. r. vádlott nem rejtette el az okmányok egy részét, nem tudott arról, hogy a szállítmány zárjegy nélküli cigarettát tartalmaz, csupán az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő, mérlegelő tevékenységét sérelmezi, a bizonyítékok újraértékelését, az I. r. vádlott által előterjesztett védekezés elfogadását célozza, ami az irányadó perrendi szabályok szerint a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethet.

A megalapozott tényállásból okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság az I. r. vádlott bűnösségére és nem tévedett a cselekmény jogi minősítése tekintetében sem.

Az elsőfokú bíróság azon megállapítása és következtetése is okszerű és helytálló, hogy nem a II. r. vádlott állította ki a számlát és nem nyert bizonyítást, hogy tudott volna a csempészett szállítmányról, így törvényes a Be. 6. § (3) bekezdés a./ pontja és a 311.§ (1) bekezdésén alapuló felmentő rendelkezés.

Az I. r. vádlott tekintetében az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket csak részben sorolta fel helyesen.

Az ítéletábra további súlyosító körülményként értékelte büntetett előéletét ezen belül is, hogy legutóbbi gazdaság büntetnének elkövetése miatt ítélték el, valamint azt, hogy a cselekményét büntetőeljárás hatálya alatt követte el.

E további súlyosító körülmények miatt, nem vitatva az I. r. vádlott védője által előadottakat, az ítéletábra nem látott lehetőséget a büntetés enyhítésére, illetve annak felfüggesztésére, mert az elsőfokú bíróság által kiszabott 1 év 4 hónap börtönbüntetés arányban áll a cselekmény tárgyi súlyával, a vádlottnak a cselekményen keresztül kifejeződő társadalomra veszélyességével, a bűnösségi körülményekkel. E büntetés szükséges ahhoz, hogy a vádlottal szemben az egyéni

és általános megelőzés követelményei érvényre jussanak. Törvényes a mellékbüntetés kiszabása is.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései helyesek és törvényesek.

E rendelkezések annyiban egészítendő ki, hogy az I. r. vádlott a büntetése $\frac{3}{4}$ részének letöltése után a Btk. 47.§ (2) bekezdés II. tétele értelmében feltételes szabadságra bocsátható.

Helyes a bűnjelekkel kapcsolatos rendelkezés, az ítélet 2. oldal 3. és 4. bekezdésének megfogalmazása azonban nem pontos. A Be. 155.§ (8) bekezdése tartalmazza, hogy a lefoglalás megszüntetése után kerülhet sor azok megsemmisítésre.

Az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét mindkét vádlott vonatkozásában a Be. 371.§-ának (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban az új szakértői vélemény elkészítésével 25.920,- forint bűnügyi költség merült fel.

Az ítélőtábla a Be. 381.§ (1) bekezdése alapján megállapította a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget azzal, hogy a Be. 339.§ (1) bekezdése szerint azt az állam viseli.

Budapest, 2009. év szeptember hó 04. napján

Máziné Dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Halász Irén sk.
bíró

A Fejér Megyei Bíróság 8.B.303/2007/24. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla 5.Bf.313/2008/9. számú végzése folytán 2009. év szeptember hó 04. napján az I. r. vádlott tekintetében jogerőre emelkedett és végrehajtható, a II. r. vádlott tekintetében jogerőre emelkedett.

Budapest, 2009. év szeptember hó 04. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Horváth Judit
tisztviselő